

Okumak

– İ.Sarıçay · 04 Mayıs 2009

Her anne, baba, çocuklarını okula gönderirken şu tavsiyelerde bulunur.

Aman yavrum oku da adam ol.

Arkadaşlarına uyup da okulunu aksatma.

Ben okuyamadım sen oku.

Bak kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'in ilk emri de "Oku" diyor.

Senin okuman için eski giymeye razıyım.

Yarı aç yarı tok gezmeye de hazırım.

Yeter ki sen oku ve okulunu bitir.

Bu sözleri hepimiz anne ve babamızdan da duymuşuzdur.

Kendi çocuklarımıza da defalarca aynı şeyleri tekrarlamışızdır.

Bu sözler Türk insanının okul ve okumaya verdiği önemi, anlatması bakımından önemlidir.

Vatandaşlarımız çocuğunun daha iyi okullarda okuması, daha iyi yetişmesi için her türlü fedakârlığı göstermektedir.

Yemeden, içmeden, giymeden, gezmeden vb. fedakârlık yapıp çocuğunu dersaneyse dersane, özel hocaysa özel hoca, hiçbir masraftan kaçınmamaktadır.

Hatta her türlü sıkıntıyı göze alarak çocuklarını yurt dışına göndermektedir.

Bu gün on dört milyon öğrencimiz okula başlıyor. Bunların da bir milyonu, okul hayatının ilk gününde olacak.

Bakın, çocuğunun elinden tutup gelen anne ve babaların gözlerinin içi nasıl gülüyor.

Çocuğunun okula başlaması onları nasıl da sevindiriyor ve heyecanlandırıyor.

Bütün yollar, sokaklar, okullar, evler cıvıl cıvıl nasıl hareketleniyor.

Bunlar da gösteriyor ki, Türk toplumu eğitim ve öğretime gereken önemi azami şekilde vermektedir.

Ancak eğitim ve öğretimin, eğitim ayağının sağlıklı olduğunu da söyleyemeyiz.

Okullarımızda öğretim ayağı açısından belki her türlü konu enine boyuna öğretiliyor.

Fakat eğitim dediğimiz, öğrendiklerini davranışa dönüştürme konusunda aynı şeyi söylememiz maalesef mümkün değildir.

Sanıyorum bunda hem eğitimciler hem de tüm toplum kesimleri mutabıktır.

Çünkü kötü davranış ve alışkanlıklar konusunda ülkemizde negatif bir gelişme var ve devam ediyor.

Özellikle ailelerin bu konuda çocuklarına hem rehber hem de sahip olmaları gerekiyor.

Aksi takdirde bütün fedakârlıklara katlanarak okutmaya çalıştığımız çocuklarımız yanlış davranışlarla ve alışkanlıklarla karşımıza çıkarsa şaşırılmayalım.

Hani şöyle bir hikâye vardır.

Babası oğluna bazı yanlış davranışlarından dolayı ikide bir "Oğlum sen adam olmazsın" deyip duruyormuş.

Oğlan babasının bu sözüne karşılık gece gündüz çalışıp, ortaokul, lise ve üniversiteleri birincilikle

bitirmiş.

Derken kendi ilçelerine kaymakam olmuş.

İşe başlar başlamaz hemen iki jandarma gönderip babasını köyünden apar topar makamına getirtmiş.

Babasına demiş ki; "Baba, bana adam olmazsın deyip duruyordun. Bak okudum kaymakam oldum. Hem de kendi ilçemize".

Baba oğlunun yüzüne anlamlı anlamlı bakarak şöyle karşılık veriyor. "Bak oğlum ben sana kaymakam olamazsın demedim. Adam olamazsın dedim adam. Eğer sen adam olsaydın bu ihtiyar babanı apar topar iki jandarmayla zorla buraya getirmez, sen babanın ayağına gelirdin" der.

Burada okumaktan ziyade okuduklarının davranışlara yansımadağının hikâyesi söz konusudur. Yani eğitimsizlik.

Bizde Ortaokul, Lise, Üniversite vb. okulları bitirmek demek eğitilmiş olmak anlamına geliyor. Hâlbuki okumuş olmak farklı, eğitilmiş olmak farklıdır.

Okumanın bir başka anlamı daha vardır ki Türk toplumu olarak bu yönde de geri kalmışızdır.

Nedir o?

Kitap okumak.

Kitap okuma sıralamasında dünyada parlak bir yere sahip olmadığımız hepimiz tarafından bilinmektedir.

Örneğin Japonya da ortalama her bir Japon, dört kitap okurken, bizde yüz kişiye dört kitap düşmektedir.

Bu da bizim okuyan değil konuşan ve dinleyen bir toplum olduğumuzun açık göstergesidir.

Ülkemizde eğitim ve öğretimin içeriğinin tam manasıyla doldurulamaması maalesef bu sonuçları doğuruyor.